

[Severin Hansen.]

den bestemmelse, der omhandler ålegårdsretten, er der som omtalt af den højtærede minister sket et par ændringer, nemlig i paragraffens stk. 10 og stk. 11. Disse ændringer skulle bevirke, at de i fremtiden af nævnene afsagte kendelser ikke skulle kunne indankes for domstolene. Det har nemlig vist sig, som det også allerede er omtalt, at domstolene og nævnene ser forskelligt på sagerne udfra hver sin bedømmelse af, hvad der forstås ved en ålegård.

Ændringen i § 12 i samme lovforslag er jeg ikke særlig glad for. Man henviser ganske vist til, at en sådan ændring ønskes af en række fiskere fra Jyllands vestkyst, hvor der i det sidste par år har været et ret stort tungefiskeri, hvorfor de mener, at der nu må gives fiskeriministeren bemyndigelse til at dispensere fra den almindelige bestemmelse. Men Danmarks søterritorium omfatter nu engang mere end vestkysten, og det skal nok vise sig, at hvis man åbner en ventil og giver fiskeriministeren bemyndigelse til at dispensere efter indstilling fra hovedorganisationerne og den biologiske station, vil man også finde mulighed for at forlange det samme andre steder her i landet. Nu siges det ganske vist i bemærkningerne, at der skal tages hensyn til fiskeriet med faststående redskaber, men faststående redskaber er imidlertid et vidt begreb. Der kan ikke være tvivl om fortolkningen med hensyn til bundgarn og ruser, men med hensyn til kroge og nedgarn og andre løse redskaber kan der faktisk opstå tvivl. Men ved trawlfiskeriet, skovlvodfiskeriet, er der imidlertid ikke alene spørgsmål om den forvoldte skade på redskaber; der kan også være tale om skade på den spæde yngel. Jeg er dog klar over, at således som forholdene er og med den korte frist, vi har til at gennemføre lovforslagene, må vi herfra gå med til denne ændring, som er indføjjet i det andet høje ting og tiltrådt af den højtærede minister.

Der er endvidere vedtaget en lille ændring i § 29. Årsagen dertil er, at man i den retssag, som den højtærede minister omtalte, har kaldt Øresund indenfor det område, hvor vedtægten gælder, åbent vand, hvorimod man i sin tid, da denne fiskerivedtægt blev stadfæstet, ikke mente, at det vandområde, som kom ind under denne vedtægt, kunne kaldes åbent vand. Vi er glade for, at der nu ikke mere er tvivl om denne bestemmelse, og håber, at man hermed har bragt et stridsspørgsmål ud af verden.

Med hensyn til de ændringer, der er sket

i ferskvandsfiskeriloven og de bemærkninger, der er knyttet til dem, har jeg ikke noget at sige.

Vi kunne ønske at få lovforslagene til en ganske kort udvalgsbehandling. Jeg er naturligvis klar over, at den må blive meget kort, fordi lovforslagene skal vedtages, inden rigsdagen rejser hjem på juleferie, idet alle de midlertidige love udløber den 31. december. Jeg skal imidlertid på mit partis vegne anbefale de tre lovforslag til hurtig og velvillig gennemførelse her i tinget og senere foreslå nedsættelse af udvalg.

Bovbjerg: De tre lovforslag, der er til behandling, er ikke fremmede her i landstinget; de er gamle kendinge, selvom de ikke helt er, som de tilsvarende lovforslag, der tidligere blev fremsat her i tinget. Opholdet i det andet høje ting har til en vis grad præget de forelagte lovforslag, men forandringerne er ikke så store, at vi ikke vil tage godt imod dem igen. Det er et stort arbejde, der er lagt i disse lovforslag gennem lang tid, og nu sidst under udvalgsarbejdet i folketinget. Der er foretaget visse ændringer, dog ikke af væsentligt omfang. I saltvandsfiskerilovforslaget gælder det § 7 angående ålegårdsretten. Ved ændringen af § 12 har man imødekommet visse ønsker fra fiskeriets side.

I lovforslaget om ferskvandsfiskeri er der foretaget visse mindre ændringer vedrørende begrebet „styrt“ i forbindelse med afvandingsprojekter.

I det tredje lovforslag, forslaget om fiskeri i Randers fjord og Gudenaå m. m., er der ingen ændringer.

Jeg skal ikke gøre flere bemærkninger angående de i folketinget foretagne ændringer. Det er et stort arbejde, der her afsluttes. Forhåbentlig vil det virke efter sin hensigt til gavn for såvel fiskeriet som helhed som for dette erhvervs enkelte udøvere. Selvom man ikke kan sige, at fiskeriet er et af vore største erhverv, er det dog af stor betydning for hele vort lands økonomi, også fordi dette erhverv henter sit udbytte ude på havet, i fjorde og indvande. Dersom fiskerne ikke udnyttede chancen, ville det være uden værdi for os, men nu kommer det det danske samfund tilgode dels ved at dække hjemmemarkedets forbrug, dels ved at hjembringe et ikke ringe beløb i fremmed valuta, og derved bidrager det i væsentlig grad til at sikre os den import fra udlandet, som vi ikke kan undvære. Det er et frisk element, fiskerne udøver deres gerning i, men det er også et farligt element. Det